

[Orla Møller.]

at skulle henvende sig til præst og kordegn, når man ikke er medlem af folkekirken — vil jeg gerne sige to ting. For det første: tiden har ændret sig; der er ingen i dag, der kommer ud for omvendelsesforsøg eller noget i den retning. For det andet: lovforslaget forudsætter, at anmeldelse i fremtiden kan ske skriftligt, og der kan næppe være megen forskel på, om anmeldelsen skal sendes til det ene eller det andet kontor.

Hvad endelig dobbeltregistreringen angår, kan denne ikke afskaffes, så længe den store del af befolkningen tilhører folkekirken og lader sig betjene af denne.

Der vil altså ikke blive tale om besparelse, men fordyrelse, hvis folkeregistrene skulle antage det fornødne personale for at udføre det arbejde, som de samme skatteydere altså skal betale for at få gjort ad kirkelig vej. Den nuværende ordning er uden tvivl langt den billigste, og det vejer for mig tungere end blot at følge principper for princippers skyld. Generelt vil jeg yderligere bemærke, at det måtte være indenrigsministeren og ikke kirkeministeren, der skulle tage initiativ på dette område, og af praktiske og økonomiske grunde ville jeg fraråde et sådant initiativ.

Lovforslaget berører også et andet problem, der fortjener en smule omtale. I § 7 nævnes, hvad sikkert adskillige vil føle ejendommeligt, at loven ikke gælder for de sønderjyske landsdele. Jeg ved fra aviserne, at der i disse har været ikke så lidt diskussion om at få ensartede regler for hele landet, uden at man i øvrigt har ivret for den ene eller den anden af de to ordninger; men også her bliver lovforslaget inden for gældende rammer.

Endelig får lovforslaget konsekvenser for valgmenighederne og de anerkendte trossamfund, da det bestemmer, at alle fødselsanmeldelser skal ske til folkekirken ministerialbøger. De anerkendte trossamfund har erklæret sig indforstået hermed; der er truffet bestemmelse om, at de vil få meddelelse om de foretagne anmeldelser for deres medlemmers vedkommende, og deres ret til at føre kirkebøger og udstede attester berøres i øvrigt ikke.

Der er god grund til at tro, at mange vanskeligheder på denne måde er jævnet af vejen, og at loven vil blive vel modtaget

alle steder. Jeg skal af denne og de andre nævnte saglige grunde tilsige mit partis medvirken til lovforslagets snarlige gennemførelse. Så må vi se, om det kan nås til den 1. april som ønsket, da et udvalgsarbejde må skønnes nødvendigt.

Ulla Worm: Dette lovforslag, som har stor betydning for kirken, er en naturlig følge af den kommende nydannelse ved det nylig fremsatte lovforslag om det centrale personregister. Det er en ajourføring af den pligt til anmeldelse af fødsler til folkekirken ministerialbøger, som har haft hjemmel i forordningen af 30. maj 1828, hvor man dog dengang lagde nok så megen vægt på dåbspligten som på folkeregistreringen.

Der har hidtil ikke været lovfæstet pligt til at anmelde dødsfald til ministerialbogen, men det bliver der altså nu efter lovforslaget, ligesom der er klare bestemmelser for, hvem anmeldelsespligten hviler på. Det har været en følelig mangel ved den gamle forordning, at der ikke var hjemmel til at kræve dokumentation i forbindelse med en anmeldelse af fødsel eller dødsfald, og denne mangel bliver nu rettet.

For de her i landet anerkendte trossamfund vil de bestemmelser, som dette lovforslag indeholder, også komme til at gælde efter aftale med trossamfundene.

Jeg har ikke i lovforslaget kunnet se, hvor den lovpligtige anmeldelse skal foretages, i bopælssognet eller i det sogn, hvor fødslen eller dødsfaldet finder sted. Det er efter min mening ikke ganske uvæsentligt at vide det.

Det skal nævnes, at det er en forenkling af den nugældende praksis, at man herefter ikke personlig behøver at møde på kirkekontorerne for at anmelde fødsel eller dødsfald, da disse anmeldelser herefter skal afgives skriftligt på bestemte blanketter.

Alt i alt er det et lovforslag, der sigter mod så stor nøjagtighed som muligt i den registrering af fødsler og dødsfald i ministerialbøgerne, som jo er grundstenen i opbygningen af vore folkeregistre, og hvor man med nutidens teknik kræver fuldstændige og korrekte oplysninger — om muligt endnu mere end tidligere.

Jeg kan hermed på den konservative gruppes vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.